

Sygn. akt II K 488/21

0.1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska - Świągut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lipca 2021 roku

sprawy T. D. syna R. i T. z domu A.

urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 września 2020 roku w N. poprzez rozmowę telefoniczną z P. S. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia „skończycie marnie” wobec A. S., które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego T. D. od czynu zarzucanego aktem oskarżenia;

II. na podstawie art.29 ust. 2 ustawy prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. M. kwotę 516,60 (pięciuset szesnastu 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. D. z urzędu;

III. na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 488/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub			

<p>art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. D.	T. D. został oskarżony o to, że w dniu 9 września 2020 roku w N. poprzez rozmowę telefoniczną z P. S. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia „skończone marnie” wobec A. S., które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>T. D. pozostaje w związku małżeńskim z R. D.. Ów związek nie jest akceptowany przez siostrę R. D. A. S., która w związku z powyższym pozostaje w konflikcie z oskarżonym. T. D. we wrześniu 2020 roku nadużywał alkoholu.</p>	<p>Częściowo zeznania świadka A. S. k. 6, k. 1, k. 78-79</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k. 20, k. 77-78</p> <p>Zeznania świadka R. D. 79-80</p>		
<p>We wrześniu 2020 roku doszło do awantury pomiędzy T. D., a córką jego żony M.. Przedmiotem tej kłótni było używanie przez małoletnią telefonu komórkowego, który to przedmiot oskarżony zniszczył. W trakcie tej awantury do domu oskarżonego przyszła A. S., która próbowała mediować pomiędzy stronami konfliktu. W wyniku tej kłótni małoletnia zdecydowała opuścić mieszkanie zajmowane z matką i ojczymem i tymczasowo została umieszczona w placówce opiekuńczej w T..</p>	<p>Częściowo zeznania świadka A. S. k. 6, k. 1, k. 78-79</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k. 20, k. 77-78</p> <p>Zeznania świadka R. D. 79-80</p>		
<p>W związku z tym nasiliła się niechęć oskarżonego do A. S.. W niedługim czasie po tym zdarzeniu - 17 września 2020 roku oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości zdecydował zadzwonić do córki A. S. około godziny 23:00. Córka pokrzywdzonej odebrała telefon i prowadziła</p>	<p>Zeznania świadka A. S. k. 6, k. 1, k. 78-79</p> <p>Nagranie rozmowy telefonicznie z dnia 9 września 2020 roku k. 13-14</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k. 20, k. 77-78,</p> <p>Zeznania świadka R. D. 79-80</p>		

rozmowę w trybie głośnomówiącym	Opinia sądowo – psychiatryczna k. 50-52		
W trakcie tej rozmowy T. D. zdając sobie sprawę z bezpośredniej obecności przy aparacie córki jej matki A. S., przestał kierować słowa do małoletniej i zaczął zwracać się do pokrzywdzonej.	Nagranie rozmowy telefonicznie z dnia 9 września 2020 roku k. 13-14 Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k.20, k. 77-78		
W słowach tych oskarżony oświadczył A. S., iż w przypadku gdy będą z nim zadzierać to skończą marnie. Zaraz po tym T. D. zaznaczył, iż nie ma na myśli użycia wobec pokrzywdzonej i jej rodziny przemocy, lecz poczynienie działań prawnych. Między innymi T. D. wskazywał pokrzywdzonej o możliwości zabrania jej dzieci, używając sformułowania „powybierają”.	Nagranie rozmowy telefonicznie z dnia 9 września 2020 roku k. 13-14 Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k.20, k.77-78		
Na te oświadczenia T. D. zareagowała A. S., która użyła wobec oskarżonego szeregu wyzwisk, w tym niezwykle obraźliwych zwrotów jak pedofil. Nadto A. S. sugerowała, iż oskarżony w trakcie swojego pobytu w zakładzie karnym był ofiarą przemocy seksualnej. Owymi słowami pokrzywdzona zademonstrowała brak powstania u niej stanu obawy spełnieniem przez	Nagranie rozmowy telefonicznie z dnia 9 września 2020 roku k. 13-14		

T. D. artykułowanych wcześniej gróźb.			
<p>Jeszcze tego samego dnia A. S. zdecydowała złożyć zawiadomienie o rzekomym znęcaniu się T. D. nad jej siostrą R. D.. W trakcie tego przesłuchania R. D. odnośnie telefonu oskarżonego pokrzywdzona podała, iż poczytała go jako nękanie jej córki, nie wspominając zarówno o groźbach ani o obawie przed ich spełnieniem. Natomiast dopiero 16 listopada 2020 roku A. S. zdecydowała się złożyć zawiadomienie odnośnie gróźb wypowiedzianych wówczas przez oskarżonego.</p>	<p>Zeznania świadka A. S. k. 6, k. 1, k. 78-79</p> <p>protokół zawiadomień o popełnieniu przestępstwa k. 1 i k. 6</p>		
<p>T. D. ma 42 lata Oskarżony posiada wykształcenie średnie o profilu technik mechanik. Przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania T. D. pracował jako ślusarz – operator prasy. Oskarżony jest żonaty i posiada na utrzymaniu 6 osób. Oskarżony T. D. jest osobą wielokrotnie karaną w tym za zbrodnie usiłowania zabójstwa. W związku z tymi przestępstwami T. D. przez kilkanaście lat przebywał w jednostkach penitencjarnych na terenie kraju. Oskarżony 14 listopada 2019 roku opuścił zakład karny. T. D. w chwili czynu posiadał w chwili czynu</p>	<p>4</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. k.20 w zakresie danych osobopoznawczych , k. 77-78</p> <p>Karta karna k. 24</p> <p>Zeznania świadka R. D. 79-80</p> <p>Opinia sądowo – psychiatryczna k. 50-52</p> <p>notatka o oskarżonym . 34</p>		

<p>zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem. T. D. jest osobą uzależnioną od alkoholu. Oskarżony przed zastosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu. T. D. nie jest właścicielem żadnych nieruchomości. Nie posiada on także majątku nieruchomego.</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Sąd uznał za nieudowodnione :</p> <p>1. groźenie oskarżonego T. D. popełnieniem przestępstwa</p> <p>2. wzbudzenie w pokrzywdzonej stanu uzasadnionej obawy spełnienia tego czynu</p> <p>Argumentacja dotycząca powodów takiego stwierdzenia znajduje</p>	<p>Ogół materiału dowodowego uznanego w tej sprawie za wiarygodny</p>		

się w trzeciej sekcji formularza			
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego T. D.	Oskarżony T. D. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i w trakcie rozprawy głównej nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach podał, iż wykonał telefon, w którym groził pokrzywdzonej A. S., iż skończy marnie. Niemniej jednak T. D. w żaden sposób nie przyznał ażeby słowa te miały oznaczać popełnienie przez niego na szkodę pokrzywdzonej lub jej najbliższych przestępstwa. Podobnie w trakcie rozprawy głównej oskarżony wyjaśnił, iż słowa „was powybijają” miały oznaczać spowodowanie odebrania A. S. dzieci, co miało w opinii oskarżonego stanowić reakcje na spowodowanie przez pokrzywdzoną (w mniemaniu T. D.) umieszczenia jego przybranej córki w placówce opiekuńczej. Do tego oskarżony zaprzeczył jakoby był w trakcie tej rozmowy pijany. Sąd Rejonowy	

w znakomitej większości uznał wyjaśnienia T. D. za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie. Przede wszystkim należało stwierdzić, iż treść jego depozycji pozostawała zgodna z głównym dowodem w sprawie tj. nagraniem rzeczony rozmowy telefonicznej. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie pozostawały w całości koherentne z tym dowodem. J. godzi się zauważyć, iż także wyjaśnienia oskarżonego w miejscu, w którym nakreślił przyczynę owego konfliktu pozostawały de facto zbieżne z zeznaniami złożonymi przez pokrzywdzoną A. S.. Mianowicie T. D. nie ukrywał w tym postępowaniu konfliktu z przybraną córką, czego świadkiem była pokrzywdzona. Do tego oskarżony nie zaprzeczał, iż w nerwach uderzył w szafę w obecności A. S.. Nadto owe wyjaśnienia należało uznać jako jasne, szczere i pozbawione jakichkolwiek sprzeczności. Sąd nie dał wiary owym depozycjom w jedynie w ich nieznacznym fragmencie mianowicie w miejscu, gdzie oskarżony zaprzecza jakoby w trakcie inkryminowanej rozmowy telefonicznej miał być trzeźwy, co w sposób oczywisty kłóci się z treścią przedmiotowego

		nagrania, a także zasadami doświadczenia życiowego.
Zeznania świadka A. S.	<p>Sąd Rejonowy uznał jedynie za częściowo wiarygodne oświadczenia wiedzy złożone w toku tego procesu przez pokrzywdzoną A. S.. W tym zakresie należało zwrócić uwagę, iż ów dowód został uznany za niewiarygodny w zakresie stanu obawy jaką miały wywołać owe groźby u pokrzywdzonej, a także dokonanej przez pokrzywdzoną interpretacji tych gróźb. Należało bowiem zauważyć, iż w pozostałym zakresie owe oświadczenia wiedzy korespondowały z nagraniem przedstawionym przez świadka wraz z zawiadomieniem o możliwości popełnienia przestępstwa, a także nie były w żaden sposób kwestionowane przez oskarżonego, który w podobny sposób opisał przebieg rozmowy oraz okoliczności, które poprzedziły tę konwersację. Natomiast Sąd Rejonowy dostrzegł, iż z treści rozmowy uwiecznionej na nagraniu w żaden sposób nie wynikało, iż słowa skończone marnie miały stanowić groźby spowodowania zamachu na życie i zdrowie pokrzywdzonej lub jej rodziny. Przeciwnie zważywszy na całościowy</p>	

kontekst tej rozmowy jednoznacznie wynika, iż słowa oskarżonego dotyczyły konsekwencji prawnych, które miały dotknąć A. S. w przypadku zadzierania z T. D.. Dodatkowo jako niewiarygodne należało uznać oświadczenia wiedzy A. S. w zakresie, kiedy pokrzywdzona mówiła, iż obawia się o spełnienie przez oskarżonego gróźb. O powyższym świadczy bowiem sama treść owej rozmowy, gdzie A. S. w reakcji na zdania artykułowane przez pokrzywdzonego użyła wobec niego najgorszych epitetów, w tym epitetów będącymi szczególnymi obelgami dla osoby przebywającej uprzednio w zakładzie karnym. Dodatkowo należy dostrzec, iż pokrzywdzona będąc bezpośrednio po zdarzeniu na policji – nie wskazywała tej rozmowy jako groźby formułowane w jej kierunku, lecz jedynie jako nękanie jej córki. Godzi się także zauważyć, iż A. S. zdecydowała się złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa dopiero po dwóch miesiącach od zdarzenia. Do tego w okresie tym jak sama zeznawała kilkakrotnie przebywała w towarzystwie oskarżonego. Ogół wspomnianych okoliczności zaprzecza słowom pokrzywdzonej jakoby miała się ona

	<p>przestraszyć spełnienia przez T. D. tych gróźb. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w Nowym Sączu jedynie częściowo oparł się na zeznaniach złożonych w tym procesie przez pokrzywdzoną.</p>	
<p>Zeznania świadka R. D.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne choć jedynie częściowo przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych zeznania świadka R. D.. Świadek ta zeznawała w sposób jasny, spójny, logiczny. Co najważniejsze treść jej oświadczeń wiedzy pozostawała w całości zgodna z nagraniem inkryminowanej rozmowy telefonicznej. Ponadto należało zauważyć, iż owe zeznania korespondowały w zasadniczych, mających znaczenie dla tego procesu kwestiach, z wyjaśnieniami oskarżonego T. D. oraz zeznaniami A. S.. Zatem brak było podstaw do zakwestionowania przedmiotowego dowodu, zwracając jednakowoż uwagę, iż zasadniczym dowodem w tej sprawie był dowód z nagrania z rozmowy T. D. z A. S. i jej córką.</p>	
<p>Nagranie inkryminowanej rozmowy</p>	<p>W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości, iż decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy miał dowód z nagrania inkryminowanej rozmowy oraz protokołu jego oględzin. J.</p>	

	<p>brak było absolutnie żadnych powodów do zakwestionowania wiarygodności tego źródła dowodowego. Nagranie to odzwierciedla przebieg całej rozmowy. Nie jest ono także wybrakowane. Nadto żadna ze stron procesu nie podważała autentyczności tego nagrania. Stąd też to przede wszystkim ten dowód stanowił podstawę rekonstrukcji stanu faktycznego w tej sprawie.</p>	
Opinia sądowo psychiatryczna -	<p>W ocenie Sądu Rejonowego w pełni przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie była ocena biegłych psychiatrów M. B. oraz H. B.. Biegli ci w sposób kompletny odpowiedzieli na zadane im przez organ procesowy pytania dotyczące zdrowia psychicznego oskarżonego T. J. w toku tego procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca kompetencje biegłych do sporządzania tego rodzaju dokumentów procesowych jak również brak było podstaw do powzięcia wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie. Sąd nie ma także zastrzeżeń odnośnie obranej przez biegłych metodologii badań oraz zgodności opracowanych przez nich wniosków końcowych z wynikami badania ambulatoryjnego.</p>	

	<p>Co więcej żadna ze stron tego procesu w żaden sposób nie kwestionowała treści zawartych w powyższym dokumencie procesowym. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej związanej ze zdrowiem psychicznym oskarżonego oparł się w pełni na opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy M. B. i H. B..</p>	
<p>notatki urzędowe, odpisy wyroków T. D., kartę karną oskarżonego czy zaświadczenie o jego stanie majątkowy</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał za przydatny także pozostały materiał dowodowy zgromadzony w toku czynności postępowania przygotowawczego tj. notatki urzędowe, odpisy wyroków T. D., kartę karną oskarżonego czy zaświadczenie o jego stanie majątkowym. Należało zważyć, iż przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone przez właściwe ku temu osoby, w przepisanej przez prawo formie. Co więcej ich treść nie była w żaden sposób kwestionowana przez którąkolwiek ze stron tego postępowania. Tym samym również te dowody posłużyły w odtworzeniu przebiegu inkryminowanego zdarzenia oraz pozyskaniu informacji o oskarżonym, także w kontekście dopuszczalności ustalenia pozytywnej prognozy</p>	

	kryminologicznej oskarżonego		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		T. D.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
T. D. został oskarżony o to, że w dniu 9 września 2020 roku w N. poprzez rozmowę telefoniczną z P. S. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia „skończenie marnie” wobec A. S., które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.			

Zgodnie z treścią art. 190 § 1 k.k. występku tego dopuszcza się ten kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Oczywiście jest, iż przestępstwo groźby karalnej jest przestępstwem powszechnym tj. takim, które może zostać popełniony przez nieograniczony krąg osób zdalnych do odpowiedzialności karnej. Co istotne jest to przestępstwo materialne albowiem owa groźba wyartykułowana przez sprawcę musi wzbudzić w pokrzywdzonym obawę jej spełnienia – tj. realny strach przed spełnieniem wypowiedzianych przez sprawcę słów. Co ważne owa obawa musi być uzasadniona, a więc ustawodawca w ten sposób wskazał na obiektywno – subiektywną postać tego skutku. Dodatkowo należy zwrócić uwagę iż na gruncie występku z art. 190 § 1 k.k. relewantna jest tylko i wyłącznie groźba popełnienia na szkodę pokrzywdzonego lub osoby dla niego najbliższej przestępstwa. Ponadto groźba może zostać wyartykułowana werbalnie lub poza werbalnie. W orzecznictwie sądów

powszechnych przyjmuje się, iż groźba może zostać także wypowiedziana w sposób dorozumiany.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Rejonowy uznał, iż doszło do dekompletacji znamion zarzucanego oskarżonemu przestępstwa w dwóch aspektach mianowicie – znamienia modalizującego pojęcie groźby, a także wystąpienia skutku w postaci powstania u A. S. obawy jej spełnienia.

Odnosząc się do pierwszej z tych kwestii należy zważyć, iż oskarżony w trakcie rozmowy telefonicznej z pokrzywdzoną i jej córka w żaden sposób nie groził popełnieniem przez niego jakiegokolwiek przestępstwa. T. D. powiedział A. S., iż skończy marnie. Owo sformułowanie jest tak pojemne, iż nie sposób twierdzić, iż oskarżony wypowiadając te słowa miał na myśli popełnienie przestępstwa. Przeciwnie analiza całej rozmowy jednoznacznie wskazuje, iż oskarżony miał na myśli konsekwencje prawne. Oskarżony T. D. zaledwie kilka sekund po pierwszym zdaniu rozwinął bowiem swoją myśl – podając, iż zniszczy pokrzywdzoną prawnie, co nie może zostać uznane za groźbę popełnienia przestępstwa.

Nadto w trakcie tej rozmowy T. D. cały czas podkreślał, iż nie chodzi mu o zrobienie krzywdy pokrzywdzonej ani jej rodzinie, a wskazywał na swoistą zemstę prawną, podając chociażby, iż złożył już pisma do różnego rodzaju instytucji. W ocenie Sądu całokształt przedmiotowej rozmowy nie pozwala także na stwierdzenie, iż owo sformułowanie skończone marnie mogło stanowić groźbę (relevantną na gruncie art. 190 § 1 k.k.) chociaż w sposób dorozumiany.

Nadto w ocenie Sądu Rejonowego owa groźba nie wywołała u A. S. obawy jej spełnienia. Przeciwnie jej reakcja bezpośrednio po tych słowach jednoznacznie wskazuje, iż pokrzywdzona w żaden sposób nie przestraszyła się oskarżonego. Tak można bowiem tylko pochylić się, kiedy bezpośrednio po inkryminowanych słowach pokrzywdzona w sposób wulgarny wyzywała T. D.. Co więcej owe wyzwiska charakteryzowały się szczególnie pejoratywnym charakterem w stosunku do osoby, która odbywała karę pozbawienia wolności. W ocenie Sądu pozwolenie sobie przez pokrzywdzoną na tego rodzaju obelgi jednoznacznie świadczy o braku powstania u A. S.

stanu obawy. Do tego trzeba zwrócić uwagę, iż bezpośrednio po tym zdarzeniu A. S. udała się na policję i w trakcie owych zeznań w żaden sposób nie oświadczyła, iż inkryminowana rozmowa miała spowodować u niej stan zagrożenia. Przeciwnie pokrzywdzona odnosząc się do tego zachowania T. D. wskazała, iż traktuje je jako nękanie jej córki, koncentrując się jedynie na rzekomym znęcaniu się oskarżonego nad siostrą pokrzywdzonej. Relewantne znaczenie ma w tym zakresie również fakt, iż zawiadomienie w tej sprawie A. S. złożyła dopiero 2 miesiące po zdarzeniu (mając zresztą datę tego czynu – co zostało powielone przez oskarżyciela publicznego). Ów fakt również świadczy o tym, że nie doszło do powstania u pokrzywdzonej stanu zagrożenia, zwłaszcza, iż w międzyczasie kilkakrotnie A. S. wchodziła w interakcje z oskarżonym. Do tego należy zwrócić uwagę na okoliczności w jakich owe słowa wypowiedział T. D.. Mianowicie oskarżony jak wynika z nagrania był niewątpliwie pijany, o czym świadczy bełkotliwy charakter jego wypowiedzi. Fakt ten również w sposób obiektywny sprawiał, iż pokrzywdzona znając już wcześniej T. D., nie

mogła przestraszyć się tego rodzaju gróźb, które zresztą jak wskazano wyżej nie stanowiły gróźb karalnych w rozumieniu art. 190 § 1 k.k.

Na marginesie należy wskazać, iż niewątpliwie do zdarzenia uwidocznionego na nagraniu nie doszło w dacie podanej przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia, a 17 września 2020 roku. O tym świadczą zeznania świadka A. S., która podała, iż od razu po tym telefonie udała się w godzinach nocnych na policję. Natomiast protokół jej zawiadomienia (abstrahując od faktu, iż w owym zawiadomieniu pokrzywdzona odnosiła się do innego rodzaju zachowania T. D.) wskazuje jednoznacznie datę 17 września ubiegłego roku.

J. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu zważył, iż zdanie wypowiedziane przez oskarżonego miało charakter warunkowy. Mianowicie owo zniszczenie prawne T. D. uzależnił od braku zaprzestania zadzierania z nim. Zważywszy na ów cel tej groźby należało rozważyć czy zachowanie to nie wypełniło znamion występkę zmuszania, albowiem pojęcie groźby bezprawnej posiada szerszy zakres aniżeli

pojęcie groźby
bezpprawnej. Niemniej
jednak i w tym
przypadku subsumeja
ustaleń faktycznych do
treści norm
sankcjonowanych musiała
przynieść negatywny
efekt. W tym miejscu
należy przypomnieć, iż
zgodnie z art. 115
§ 12 k.k. groźbą
bezpprawną jest groźba
popelnienia przestępstwa
na szkodę zagrożonego lub
osoby jemu najbliższej,
wzbudzająca uzasadnioną
obawę, że będzie
spełniona, a także
groźba spowodowania
postępowania karnego lub
innego postępowania, w
którym może zostać
nałożona administracyjna
kara pieniężna lub
rozgłoszenia wiadomości
uwłaczającej czci
zagrożonego lub osoby
jemu najbliższej. Co
szczególnie ważne brak
jest możliwości
zastosowania wykładni
rozszerzającej tego pojęcia
na innego rodzaju groźby,
gdyż stanowiłoby to
wykładnie rozszerzającą
na niekorzyść sprawcy.
Zatem nie jest groźbą
bezpprawną groźba
spowodowania
postępowania cywilnego.
Nie jest też groźbą
bezpprawną groźba
spowodowania
postępowania
administracyjnego, z
którym nie jest związana
odpowiedzialność
finansowa. Odnosząc się
do meritum sprawy nie

sposób jest ocenić, iż słowa skończycie marnie – załatwię was prawnie mogą zostać uznane za groźbę spowodowania postępowania karnego. Oskarżony w żaden sposób nie odwoływał się do jakiegokolwiek z przestępstw, którego dotyczy miałyby postępowanie karne. T. D. swych słów nie wiązał także z instytucjami policji czy prokuratury. Co więcej całościowe rozumienie tej rozmowy wskazywało, iż T. D. owe słowa odnosił do postępowania cywilnego dotyczącego odebrania/ograniczenia praw rodzicielskich. J. ustawodawca tworząc definicje pojęcia groźby bezprawnej nie posłużył się tego rodzaju znamieniem. Owo postępowanie nie mieści się także w kategorii postępowania administracyjnego, z którym związana jest możliwość wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto Sąd Rejonowy zwraca uwagę, iż w świetle dorobku doktryny groźba bezprawna na gruncie art. 191 § 1 k.k. musi być realna – argument z narażenia dobra prawnego. Tym słowa, które w oczywisty sposób nie mogły naruszyć wolności osobistej A. S. (a na takim stanowisku stoi Sąd Rejonowy – argumentacja odnosząca się do powstania stanu obawy)

nie mogły wypełnić znamienia przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. Warto zwrócić uwagę, iż powyższy pogląd prawny jest szeroko akceptowany w doktrynie prawa karnego - vide komentarz do art. 191 § 1 k.k. pod redakcją A. Z. i W. W..

Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, iż zachowanie oskarżonego T. D. nie realizowało znamion przestępstwa, co w myśl art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. musiało skutkować uniewinnieniem oskarżonego

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>W związku z uniewinnieniem oskarżonego T. D. Sąd Rejonowy na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa</p>	